ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۱/۵۳ | اذان مغرب ۱۷/۱۱ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۹ | اذان صبح فردا ۵/۲۷ | طلوع آفتاب فردا ۶/۵۶

سخن روز

امام جعفرصادق(ع):
سلامتی یک نعمتی است نهان و مخفی، زمانی که در دسترس باشد به‌یاد انسان نیست، همین‌که از دست‌رفت آن را به‌یاد می‌آورد!
سفینه، ج۲، ص۲۰۸

باید اجازه داد جریان شعر مسیر طبیعی خود را طی کند

حمیدرضا شکارسری: امروز تحت تأثیر فضای مجازی نوع نوشتن به‌سمت کوتاه‌نویسی و ساده‌نویسی حرکت کرده است، فضای کرونایی که در دو سال گذشته بر جهان و ایران حاکم شده است، کار را به‌جایی رسانده که انتشار کتاب ساده‌تر شود. در عین حال مخاطب کتاب شعرِ چه بسا کمتر شده است. اقتضای زمان ما چنین است، نمی‌شود جلوی شاعران جوان را سد گذاشت که فعلاً کتاب چاپ نکنند تا شعرشان پخته شود. باید اجازه داد جریان شعر و چاپ شعر جریان طبیعی خود را طی کند و این جریان طبیعی اکنون اینگونه است و به گمان من نه مشکلی برای شعر و نه برای فرهنگ و ادبیات ما پیش نخواهد آمد.

بخشی از صحبت‌های این شاعر با تسنیم

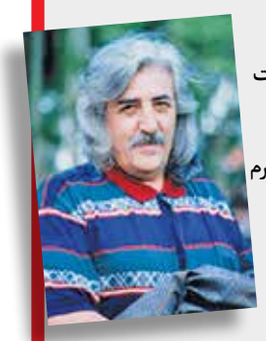

پاییز کوچک من
دنیای سازش همه رنگ‌هاست
با یک دیگر
تا من نگاه شیفته‌ام را
درخوش‌ترین زمینه به گردش برم
و از درخت‌های باغ بپرسم
خواب کدام رنگ
یا بی‌رنگی را می‌بینند
در طیف عارفانه پاییز؟

حسین منزوی

نـــگاره

کیان راد پویان

گردش روزگار

زیستن در میانه بحران

سایه روشن

محدثه واعظی‌پور
روزنامه‌نگار

زمستان سال ۹۸ پیش از آنکه شیوع ویروس کرونا زندگی را به قبل و بعد از خود تقسیم و آداب زندگی جمعی و لذت بردن از تماشای فیلم در سالن سینما را تا مدت‌ها از مجموعه عادت‌های ما حذف کند، «جهان با من برقص» روی پرده رفت. فیلم، درباره مردی در آستانه مرگی قریب‌الوقوع است، جهانگیر (علی مصفا) بی‌حوصله و سردرگم، مجبور است چند روزی دوستانش را (که هر کدام ماجرایی دارند) تحمل کند و این همنشینی اجباری، او را در معرض شناختی تازه از آنها، لذت زندگی و پذیرفتن مرگ قرار می‌دهد.

«جهان با من برقص» از آن دست فیلم‌هایی است که تماشایش می‌تواند علاوه بر تغییر نگاه به ماهیت و حقیقت زندگی، نه به شکل شعاری و گل درشت که در قالب واقعیتی انکارناپذیر، حس و حال تماشاگر را نسبت به مرگ و زندگی تغییر بدهد.

مجموعه ناهمگون دوستان جهانگیر، اتفاق‌هایی که دور و برش رخ داده، تنهایی طولانی مدت و حس بلاتکلیفی و رها شدگی، چیزی است که بسیاری از ما در روزهای زندگی تجربه می‌کنیم و شاید در دو سال اخیر و پس از بالا رفتن آمار مرگ و میر و عزادار شدن خانواده‌ها عمیقاً آن را درک کرده‌ایم. مرگ در این دو سال به اغلب ما بسیار نزدیک بوده و عزیزانی را از ما دور کرده است.

این روزها با توجه به مشکلات اقتصادی و فضای غمبار جامعه، افسردگی و بی‌انگیزگی برای ادامه راه، تلاش و جنگندگی کمرنگ شده و حسی بر ما چیره شده که بخشی از آن را سروش صحت در «جهان با من برقص» روایت کرده است. «جهان با من برقص» نسخه‌ای برای درمان رنج‌ها یا حذف آنها ندارد (وظیفه اثر هنری این نیست) اما در ضیافتی که به بهانه تولد (و در اصل مرگ) شکل گرفته، همزمان با شخصیت اصلی (جهان) تماشاگر هم به این باور می‌رسد که لذت بردن از سفر زندگی، این اقامت کوتاه مدت و دانستن آن که انتهای این مسیر، جدایی و دور شدن از هر آن چیزی است که دوست اش می‌داریم، تنها راه چیره شدن بر افسردگی و ملال است. درک این فرصت کوتاه، ما را بر آن می‌دارد تلخی‌های بزرگ و کوچک را پشت سر بگذاریم و در لحظات شادی که شکننده، کوتاه مدت و موقتی هستیم غرق شویم.

«جهان با من برقص» هنوز تماشایی است، جدا از مضمون درخشان‌اش شخصیت‌پردازی، بازی‌ها، جزئیاتی که در نمایش روابط انسانی دارد و استفاده خلاقانه‌اش از موسیقی، آن را در سینمای ایران به تجربه‌ای منحصر به فرد و دوست داشتنی تبدیل می‌کند؛ فیلمی که لحظات بسیاری از آن در ذهن تماشاگر باقی می‌ماند و پایانی فراموش نشدنی دارد.

در پاسداشت داشته‌های فرهنگی و تاریخی

شیدایی و دورافتادگی‌هایی بر دیوار

یادداشت

سیدجوادحسینی‌نژاد
نویسنده

«بهر دیار که رفتم
به هر چمن که رسیدم
به آب دیده نوشتم
که یار جای تو خالی‌ست.»

چیزی نمانده است تا دویست سال از این نوشته خوش بر دیوار «خانه مقدس» بگذرد. برای من همه چیز گرد هم آمده است تا شیرینی شگفتش را با جان بیامیزم و اُمُخته شورش شوم. اگر به این خانه پا نگذاشته بودم (که گذاشته‌ام)، این دیوار را ندیده بودم (که دیده‌ام) و از مردم این کوی و شهر نبودم (که هستم) نیز، با دیدن همین نگاره، بوی کاه‌گل و یاد مادربزرگان و پدر اندر پدر در یادم می‌پیچید و زنده می‌شد. زندگی‌ای که در رگ و پی این خانه روان بوده و هنوز هم هست.

خانه‌ای که در آن کسانی زیسته و رفت و آمد داشته‌اند با خانه نو از زمین تا آسمان دوری دارد. برای خانه نو آینه می‌برند تا روشنی رؤیت را در آن ببینی و بیگانه نباشی. تا خانه با تو بیامیزد و تَنَش خَس بگیرد. خانه کهنه بوی تن و جان آدمی می‌دهد. رنگ دوستی و مهر دارد.

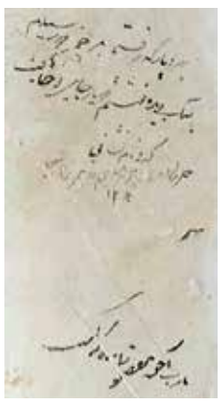

آغوشش گشوده و گرم است اگر چه پس از سالیانی به سراغش رفته باشند. خانه چون آدمی‌ست و در تنهایی و رهاشدگی جان می‌کند و چون به سویش بازگشتی، او نیز بر تو گشاده می‌شود.

خانه‌های کهن، در و دریچه‌هایی جدا از پنجره‌هایی دارند که با چشمِ سر می‌بینیم. آدمیَ خون خانه است، روان است، جان است و خانه تن است، تن خاکی زندگی.

تنی که چیزی را از یاد نمی‌برد و همه چیز را بر پوست و رگ و پی خود نگاه می‌دارد. خانه چیزی را فراموش نمی‌کند اگر چه خود از فراموشان باشد. تنانگی‌اش نه چون آدمی که چون جانش زدوده شد، به خاک بازمی‌گردد که می‌تواند این تن شگفت را به روان و خون دیگری بسپارد. اگر به کلنگش درنیفکنند و همسایگانش را نیازارند، سال از پس سال بماند و در و دیوارش گواهی بدهند که مرا با تو سر و کاری هست. جایی اگر تن خاکی‌اش را خستی، باز هم خاکش نه گور که خانه گیاه و رُستنگاه درختان افسانه‌ای است که کم از درخت زندگی ندارند.

نیرو و شور و زندگی و یادمانده‌هایش را در رگ و برگِ گیاه می‌داند تا به «آفتاب سلامی دوباره» دهد، چنان که پی و بنیادش با ریشه رزهای سترگ و نارنجان و تُرَنجان درآمیخته بود.

خانه، مقدس است و پاکی و فرَّش را نه از نام کسی که از آنچه به آدمی ارزانی داشته می‌گیرد. که مگَر کجا بجُز دیوارِ خانه می‌توان، این شیدایی و دورافتادگی را «روان در روزگاران» کرد. روزی که ما نیستیم و جست و کاو و جای پای اشک ما بر گونه دیوارش برجاست که:

«بهر دیار که رفتم
به هر چمن که رسیدم
به آب دیده نوشتم
که یار جای تو خالی‌ست.»

دیوارنوشته سال ۱۲۶۰ مه‌شیدی/ استهبان/ نگاره: حسین بحرالعلومی/ ۱۳۹۵ خورشیدی

نگاهی به کتاب شاعر تنبک

نوازندگی با دو بال شعر و خوشنویسی

پیشنهاد

میثم فرجی
فعال حوزه کتاب

*تکیه بر تارک هنر زده‌ام
در هوایش چه بال و پر زده‌ام
همچو خورشید زرفشان شده‌ام
پشتِ‌پا تا به سیم و زر زده‌ام
* شعری از ناصر فرهنگ‌فر

این نوشته کوتاه را با نقل قولی از ابتهاج(سایه) در کتاب پیر پرنیان اندیش آغاز می‌کنم: «می‌دونین که ناصر فرهنگ فر شاعر هم بوده؟ شاعر خیلی خوبی هم بود. یعنی شعرهای عجیب و غریبی داشت. مثل یک شاعر حرفه‌ای اصلاً. وقتی لطفی از ایران رفته بود یک شعری ساخته بود:

بی‌لطفی لطفی نه همین بود که دررفت
او حوصله اهل هنر بود که سررفت

شاهکاره این شعر؛ او حوصله اهل هنر بود که سررفت. خیلی لطفی رو دوست داشت. اصلاً گریه می‌کرد و می‌گفت: لطفی رفته و دیگه من با کی ساز بزنم؟ لطفی هم خیلی اونو دوست داشت؛ یک دوست داشتنِ همراه با احترام و ستایش.»«ناصر فرهنگ فر» را اغلب تنبک نواز می‌شناسند و تأثیر او در نظام تنبک نوازی بر هیچکس پوشیده نیست. خب دوستان او می‌دانستند او در خوشنویسی و شعر هم دستی داشته؛ در خوشنویسی شاگرد استاد حسن میرخانی و استاد علی اکبر کاوه بوده، خطی خوش و با صفا داشت. شعر و ادبیات نیز برای او امری جدی بود و شاید کمتر کسی آگاه بر این بود که وی به این پختگی و تسلط شعر می‌سروده که حاصل آن چند دفتر شعر می‌شود! او مسلط به انواع شعر فارسی از: غزل، رباعی، دوبیتی، ترکیب بند و... بوده که با مطالعه دفتر شعرش کاملاً این تسلط مشهود است. شاعری که شعر را خوب می‌شناسد و صنایع بدیع لفظی و معنوی را بجا در اشعار خود به کار می‌برد و به زیبایی مضامین امروزی را بیان و معاصرانه شعر می‌گوید. خلاصه کلام، من ناصر فرهنگ فر را هنرمندی می‌دانم که با دو بال شعر و خوشنویسی تنبک نوازی می‌کرد.

کتاب شاعر تنبک (گزیده اشعار و ترانه‌های ناصر فرهنگ فر)همراه با سالشمار زندگی ناصر فرهنگ‌فر و گفتار یاران موافق(یادداشت‌های کوتاه به یاد ناصر فرهنگ فر)که با همراهی نشر گویا منتشر شده متشکل از چهار بخش است؛ بخش نخست سالشمار زندگی ناصر فرهنگ فر، بخش دوم اشعار او چه اشعار طنز و چه جدیاتش، بخش سوم گفتار و دلنوشته‌های کسانی همچون محمدرضا شجریان، پرویز مشکاتیان، حسین علیزاده، ارشد طهماسبی و دیگر دوستانش در سوگ و فراق او و در نهایت بخش پایانی کتاب را تصاویر خاطره انگیزی از مراحل مختلف زندگی ناصر فرهنگ فر تشکیل داده است. یاد و خاطره ناصر فرهنگ فر جاویدان.

■ **شاعر تنبک (گزیده اشعار و ترانه‌های ناصر فرهنگ فر)**
■ **به کوشش: آرش فرهنگ فر و میرعلیرضا میرعلینقی**
■ **ناشر: نشر گویا**

نکته

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

شیخ مفید، مجدد دین

نهم آذر از سوی شورای انقلاب فرهنگی به‌عنوان روز بزرگداشت شیخ مفید تعیین و نامگذاری شده است. دلیل این نامگذاری موقعیت وجایگاه علمی رفیعی است که این اندیشمند بزرگ جهان اسلام در مذهب تشیع داراست.

محمدبن محمدبن نعمان ملقب به «شیخ مفید» ومعروف به «ابن المعلّم»، فقیه، متکلم و از علمای برجسته شیعی درسده ۴ هجری قمری است که به‌دلیل ایجاد تحولاتی چشمگیر در پاسداشت معارف امامیه از جایگاه مجدد دین برخوردار است.

عالمان همعصر وی همچنین اندیشمندانی که پس از او طریق فرزانگی را پیش گرفتند از ایشان با عنوان اندیشمندی سترگ که دایره‌المعارفی جامع از معارف اسلامی بود یاد کرده‌اند. وی نزدیک به پنجاه سال، پرچمدار عرصه های علمی، فکری و فرهنگی مسلمانان بوده و به دلیل برخورداری از دانستنی‌های سرشار از سوی عالمان عصر خویش اعم از شیعه و سنی به شیخ مفید ملقب شده است.

او در یازدهم ذیقعده سال ۳۳۶ ق در بغداد به دنیا آمد و از کودکی به فراگیری علوم اسلامی روی آورد. هوش سرشار، جاذبه یافته‌های علمی و اهتمام و پشتکارش موجب گرایش اهالی علم و معرفت بسوی حوزه درس وی شده و زمینه تألیف آثار گران‌بها و ارزشمند بسیاری را موجب شد. تألیفات شیخ مفید را تا دویست عنوان گفته‌اند که در حوزه عقاید، فقه، کلام، تفسیر، اخلاق و تاریخ به نگارش درآمده‌اند. در عظمت شخصیت علمی شیخ مفید همین بس که چهره‌های ممتازی همچون «سیدمرتضی»، «سیدرضی»، «نجاشی»، «شیخ طوسی» و... که هر کدام از بزرگان و ستون‌های علمی شیعه محسوب می‌شوند، تربیت یافتگان و شاگردان اویند.

شیخ مفید به مذهب امامیه که در قرون اولیه تحت فشار بنی‌امیه وخفقان خشن بنی‌عباس بسر می‌برد، موقعیت تازه‌ای بخشید. برخی روکار آمدن خلفای فاطمی - که شیعه اسماعیلی بودند - در مصر، سیف الدوله حمدانی و امرای آن خاندان - که گرایش شیعی داشتند - در شام، همچنین؛ غوریان، صفاریان و طاهریان و از همه مهمتر دولت آل بویه را که از شیعیان اهل بیت(ع) بودند در نتیجه برتری بخشی شیخ مفید به عقیده امامیه می‌دانند. شیخ مفید بنا به مشهور مورد عنایت حضرت ولیعصر(ع) قرار داشته و نامه‌هایی از سوی آن حضرت دریافت نموده است. احمد بن علی طبرسی در کتاب خود «احتجاج» برخی از توقیع‌های (نامه) امام زمان(ع) به شیخ مفید را آورده است.

در این نامه‌ها امام زمان(ع) شیخ مفید را مشمول عنایات خاص و الطاف مخصوص خود قرار داده و با عناوین؛«برادر با ایمان»، «دوست رشید» و «شیخ مفید» از وی نام برده‌اند. در فرازی از نامه امام زمان(ع) خطاب به شیخ مفید آمده است«...ماشکروجودتورابه پیشگاه خداوندی که جز او خدائی نیست برده و از ذات بی‌زوالش مسألت می‌نمائیم که رحمت پیاپی خود را بر آقا و مولی و پیغمبر ما محمد و اولاد طاهرین او فروفرستدوبه‌تو-که پروردگارتوفیقاتت را برای یاری حق، مستدام بدارد و پاداش تورا باسخنانی که از جانب ما می‌گوئی با صداقت افزون گرداند..... (بدان که ما) از اخبار و اوضاع شما کاملاً آگاهیم و چیزی از آن بر ما پوشیده نمی‌ماند. (همچنین) ما از لغزش‌هایی که از برخی شیعیان سر می‌زند از وقتی که بسیاری از آنان میل به بعضی از کارهای ناشایسته‌ای نموده‌اند که نیکان گذشته از آنان احتراز می‌نمودند و پیمانی که از آنان برای توجه به خداوند و دوری از زشتی‌ها گرفته شده و آن را پشت سر انداخته‌اند اطلاع داریم، گویا آنان نمی‌دانند که ما در رعایت حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را از خاطر نبرده‌ایم واگر جز این بود از هر سو گرفتاری به شما رو می‌آورد و دشمنانتان، شما را از میان می‌بردند، تقوا پیشه سازید و به ما اعتماد کنید و چاره این فتنه و امتحان را که به‌شما رو آورده است را از ما بخواهید...»

دانش فراوان وبینش و شناخت شیخ مفید موجب شد تا وی سلسله جنبان نهضت فکری و علمی در قرن چهارم هجری باشد. وی با گرایش عقلی آثاری را پدید آورد که در برگیرنده پاسخ به اشکالات و مسائل تازه راه یافته در حوزه دین بود. همچنین مناظرات او با نحله‌ها و فرقه‌های گوناگون و رد دیدگاه‌های برخی از عالمان عالمان شیعی درپاره‌ای از مسائل، اخباری گری را به نقد کشیده و راه میانه و تعادل را برگزید.

شیخ مفید با آشنایی کاملی که از مکتب اهل حدیث داشت، ازعدم تعمق آنان در روایات به‌شدت انتقاد کرده و در نوشته‌هایش، آنها را آورده است. وی در این رابطه می‌نویسد:«اصحاب اخباری مسلک، اصحاب سلامت هستند، ولی به دور از تعمق وبهره کمی از هوشیاری. بدون دقّت ووارسی از کنار احادیث می‌گذرند، در سند آن تأمل نمی‌کنند و حق و باطل بودن آن را از هم جدا نمی‌سازند و نمی‌دانند اگر آن احادیث را درست بشمارند، چه مشکل بزرگی گریبانگیر آنان خواهد شد.»

هنرمندان در فضای مجازی

معرفی و پیشنهاد تولیدات فرهنگی، از فیلم سینمایی گرفته تا کتاب و آلبوم موسیقی وقتی به بیان خود اهالی هنر باشد کنجکاوی بیشتری در مخاطبان برمی‌انگیزد؛ اتفاقی که این روزها بخشی از مطالب منتشر شده درشبکه‌های مجازی را به خود اختصاص داده است. البته همچنان اطلاع رسانی درباره اخبار این حوزه، از جمله فیلم‌های در حال اکران و شرکت در رویدادهای داخلی و بین‌المللی هم جایگاه خاص خود را دارد.

■ **چهره‌ها**

فرزاد مؤتمن سراغ فیلمی از سینمای جهان رفته و جزئیاتی از فیلم «بندیتا» را با دنبال‌کنندگان صفحه خود به اشتراک گذاشته است. آن‌طور که مؤتمن نوشته، «بندیتا» روایتگر داستانی تاریخی است؛ ماجرایی از قرن هفدهم. نوشته مؤتمن درباره این فیلم بیشتر با نگاه انتقادی است، دربخشی از آن آمده: «صحنه‌های فیلم فاقد توازن هستند. اغلب بسیار کهنه مهندسی شده‌اند، حتی در قیاس با فیلم مشابه بی‌ادعاتری مثل «آگورا (آمنابار)» هم معمولی به نظر می‌رسد.» هر چند که از معدود نقاط مثبت فیلم هم صرفنظر نکرده و نوشته: «بندیتا یک نقطه قدرت اساسی هم دارد، هیچ جواب صریح و قاطعی به مسائلی که طرح می‌کند نمی‌دهد و از این‌رو مخاطب نمی‌تواند قهرمان و ضدقهرمان اثر را ارزیابی کند.»

حسین بهروزی‌نیا، آهنگساز هم تصاویری از کارگاه آموزشی در آکادمی موسیقی سرو منتشر کرده، البته این دوره مختص ایرانیان مقیم کانادا و علاقه‌مندان موسیقی ایرانی است چراکه محل برپایی اش شهر«تورنتو» عنوان شده. پیشتر وی از انتشار آلبوم «نارون» تازه‌ترین اثر از گروه موسیقی افرا خبر داد بود؛ بهروزی نیا در این آلبوم نوازندگی بربط و همچنین سرپرستی گروه را برعهده داشته است.

عباس مخبر، مترجم و اسطوره شناس که چند سالی است در حیطه عکاسی هم فعالیت می‌کند با انتشار تصویری مخاطب نوشته‌اش را به تأمل دعوت کرده و نوشته: «آفرینش چیزی تازه با خرد انجام نمی‌گیرد بلکه محصول غریزه بازی است که طبق ضرورتی درونی عمل می‌کند. ذهن خلاق با چیزهایی که دوست دارد بازی می‌کند.» او این گفته را به نقل از «ک.گ.یونگ» منتشر کرده، از یونگ به‌عنوان یکی از پیشگامان بزرگ در روان تحلیلگری یاد می‌شود.

مجید جلیسه، نویسنده و از مدیران سابق خانه کتاب تصویری از پاکت مجله آینده را منتشر کرده که حسن مینوچهر آن را مشترک شده بوده ونوشته: «نشریات قدیم ایران هنوز هم خوشخوان وپرمراجعه هستند. دانشکده بهار، سخن خانلری، یغمای جندقی، یادگار اقبال، هنر و مردم شفاییه، راهنمای کتاب ایرج افشار، بررسی‌های تاریخی قائم‌مقامی و ده‌ها مجله دیگر که سال‌ها قبل انتشار یافتند همه و همه، امروز داشتن‌شان در کتابخانه هر اهل تحقیقی رشک و حسرت برانگیز است.» البته برخی نشریاتی که این پژوهشگر در نوشته‌اش به آنها اشاره کرده در کتابخانه‌هایی همچون مرکز اسناد و کتابخانه ملی در دسترس علاقه‌مندان هستند.

رضا اسماعیلی، شاعر، منتقد و پژوهشگر ادبی هم تصویر یکی از نوشته‌های خود را با مخاطبان به اشتراک گذاشته است، کتاب «تأملاتی در ادب پایداری». این کتاب دربردارنده مجموعه مقالاتی در حوزه ادبیات دفاع مقدس، پایداری و بیداری است که یک اثر پژوهشی به شمار می‌آید. اسماعیلی در این نوشته‌اش تلاش کرده نمایی از ادبیات پایداری و مقاومت را به تصویر بکشد.

احترام برومند، بازیگر و مجری تلویزیون زادروز «منصور ضابطیان» را تبریک گفته و نوشته:«دوست عزیز، مجری، برنامه ساز، نویسنده خوش ذوق، گرچه روزگار به کام‌مان نیست، اما تولدها و خاطره‌ها واقعیات زندگی‌مان هستند.» هنگامه قاضیانی، بازیگر سینما هم زادروز هومن سیدی از دیگر اهالی خانواده هنر را شاد باش گفته است.

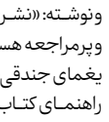

نوید افقه، نوازنده و پژوهشگر موسیقی خبری درباره برپایی کارگاه تربیت‌مربی موسیقی کودک منتشر کرده، این دوره آموزشی از سوی آموزشگاه موسیقی آوای مهر میزبانی علاقه مندان را برعهده دارد. تدریس این کارگاه را مهدی آذرسینا انجام می‌دهد.

بنابر اطلاعات مندرج در این خبر، امکان اطلاع از کم و کیف برگزاری این کارگاه از طریق آموزشگاه مذکور ممکن است.

■ **تخفیف ویژه تئاتری برای دانشجویان**

وحید نفر، نویسنده و کارگردان تئاتر از پیش فروش نمایش «تصویر مصور مظفری» در سایت تیوال نوشته که البته با خبر خوبی هم برای علاقه‌مندان دانشجو همراه است، دانشجویان بلیت این نمایش را می‌توانند با ۴۰ درصد تخفیف خریداری کنند. نویسنده این نمایش اصغر گروسی و طراح و کارگردان آن نیز وحید نفر است. این نمایش که بازیگرانی از جمله مجید رحمتی، سعید ابک، ساره گندمی و سجاد احمدی نیا در آن به ایفای نقش می‌پردازند در سالن استادناظرزاده کرمانی از دهم آذرماه میزبان علاقه مندان است.

عکس نوشت

روز گذشته نمایشگاه مشترک عکس خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا) و خبرگزاری اسپوتنیک باهدف معرفی تاریخ روابط ایران و روسیه و نمایش دیدنی‌های دو کشور، به‌صورت برخط (آنلاین) افتتاح شد. این نمایشگاه شامل ۷۰ قطعه عکس از آرشیو ایرنا و خبرگزاری دولتی اسپوتنیک است. مخاطبان می‌توانند با مشاهده تصاویری از سال ۱۳۰۶ تا امروز، با برخی تحولات کمتر دیده‌شده در مناسبات تهران و مسکو آشنا شوند.